

PATENTNI SPIS BR. 1861.

Elektrizitätswerk Lonza, Basel.

Postupak za povećanje postojanosti metaldehida na višim temperaturama.

Prijava od 29. novembra 1922.

Važi od 1. juna 1923.

Pravo prvenstva od 3. decembra 1921. (Nemačka).

Poznato je već, da se postojanost metaldehida na višim temperaturama može na taj način povećati, što se udalje ostaci katalizatora, koji je služio pri spravljanju metaldehida, ili mu se oduzme mogućnost dejstvovanja, na primer na taj način, što se katalizator hemiski ili fizički pretvori u oblik, koji ne dejstvuje.

Nadjeno je sada, da je za tu svrhu veoma podesan amonijak, i da se pri upotrebi amonijaka kao srestva za stabiliziranje postizava još jedno preimućstvo, jer se doziranjem dodate količine amonijaka može doći do goriva različitog stepena stabilnosti.

Utvrđeno je naime, da je potpuno čist metaldehid, do duše podesniji za većinu svrha, za koje se gorivo želi upotrebiti, na što je podesan manje čist metaldehid, i to zbog svoje veće postojanosti na višim temperaturama iznad 30°, te je usled toga podesnije transportovati ga u trope, za druge svrhe međjutim korisnije je upotrebiti onaj manje čisti metaldehid i to zbog njegove lakše zapaljivosti, zbog življeg plamena, koji daje pri sagorevanju i još iz sledećeg razloga: najčistiji metaldehid pokriva se pri gašenju tankim slojem kristala metaldehida, koji može smetati u mehanički oseljivim brenerima, na pr. u takvim džepnim aparatima, u kojima se — radi postizavanja podjednagog plamena — metaldehid automatski gura, srazmerno njegovom dogorevanju.

Neka bude ovde napomenuto, da su nečistoće, koje ovde dolaze u pitanje veoma

male, one su na granici analitičnog dokazivanja. Doziranje nečistote na pr. pomoću izvesnih dodataka teško je, ako ne i potpuno nemoguće.

Nadjeno je sad, da je ovo doziranje moguće pomoću amonijaka, sprovodeći kroz metaldehid, koji hoće da se stabilizira vazduh, koji sadrži amonijak i to odredjeni procenat istoga, što se opitima da utvrditi. Isto se tako opitima utvrđuje dužina dejstvovanja amonijaka, brzina sprovođenja i temperatura, na kojoj se radi.

Ovim dejstvom amonijaka može se metaldehidu dati baš onaj stepen stabiliteta, koji je najpodesniji za dati slučaj primene. Metaldehid, na koji se dejstvovalo amonijakom shodno datom postupku, presuje se na poznat način u kalupe i upotrebljava se kao gorivo.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za povećanje postojanosti metaldehida, naznačen time, što se na njega dejstvuje amonijakom.

2. Postupak za postizanje različitih stepena stabilnosti metaldehida, naznačen time, što se dejstvo amonijaka dozira izborom njegove koncentracije, temperature, dužinom dejstvovanja i brzinom sprovođenja.

3. Postupak za spravljanje goriva od metaldehida naznačen time, što se sastoji od presovanog komadja metaldehida, na koji je dejstvovalo amonijakom.

